

[Brixtofte]

grundlag hviler beregningerne? Ja, de hviler bl.a. på den forudsætning, at kommunerne så også vil nedsætte grundskyldpromillen i de kommende år. Hvem kan garantere det? Jeg vil godt spørge skatteministeren, hvorledes han har tænkt sig at man skulle sikre denne virkeliggørelse, og om der i hensigtserklæringen over for kommunerne også ligger, at kommunerne ikke må gå videre og prøve at mildne virkningerne af dette forslag. Det vil jeg også gerne have belyst, for der er jo kun ét svar på dette forslag, og det er, at man i alle de kommuner, hvor der er et borgerligt flertal, prøver at mildne virkningerne af det, der nu gennemføres – desværre også af ikke-socialistiske partier – ved at nedsætte grundskyldpromillerne mest muligt. Det er den eneste måde, vi i de borgerlige partier kan modvirke denne forhøjelse af beskatningen på.

Desuden vil jeg pege på, hvad der sker efter 1985. Ikke nok med, at man fordobler og tredobler byrderne i denne periode, men det eneste, der ligger fast efter dette forlig, er, at efter 1985 er der ikke nogen fradragsret for ejendomsskatter. Derimod er der ikke nogen aftale om, hvordan promillerne skal være, og derfor er det klart, at tendensen til at ramme nogle grupper særlig hårdt kan forstærkes efter 1985, også ved fastlæggelse af de amtskommunale grundskyldpromiller.

Som det måske fremgår, vil vi i venstre vende os stærkt imod dette lovforslag.

### Hagen Hagensen (KF):

Der sker et afgørende brud med det princip, der siden skattereformen af 1903 har været gældende, nemlig retten til fradrag i den skattepligtige indkomst af ejendomsskatter, såfremt dette forslag gennemføres. Forslaget vedrører ganske vist alene ejerboliger, men turen kommer også nok snart til andre ejendomme. Det er regeringens og socialdemokratiets umættelige trang til øget beskatning, der fører til denne betragteligt store udvidelse af beskatningsgrundlaget, og revl og krat er taget med inden for ejerboligområdet, når forslaget også omfatter ubebyggede grunde, som er erhvervet med henblik på privat benyttelse. Der skal vel ligefrem af skatteyderen præsteres bevis for en spekulationshensigt med deraf flydende fuld beskat-

ning ved salg af grunden, for at retten til fradrag af ejendomsskatter kan blive bevaret.

Det udvidede beskatningsgrundlag skæpper godt i offentlige kasser, op imod 1½ mia kr. i 1985, hvoraf staten tager broderparten og kommunerne resten. Helt galt er det, at der med fradragsrettens bortfald gives kommunerne frit slag til at øge grundbeskatningen, uden at det virker ind på den skattepligtige indkomst.

Regeringens henstilling til kommunerne om mådehold ved fastsættelse af grundskyldpromiller vil nok have svært ved at trænge igennem i en hel del kommuner, hvor ejerboligejere i forvejen ikke har haft for gode kår.

Fradragsrettens ophævelse er en ond gerning over for de borgere, der har bolig i egen ejendom, og som i disse år, hvor mange har faldende realindkomst, kæmper med økonomiske problemer. Deres budget væltes af regeringen og dem, der følger den i et forsøg på at fylde de offentlige kasser, der er som bundløse kar. Den uhyggelige stigning i antallet af tvangsauktioner taler da ellers sit tydelige sprog om, at liden tue kan få læsset til at vælte, og her kommer regeringen altså med noget, der kan få det til at ske. Men det kerer regeringen sig ikke om.

En forkvaklet tanke om at søge skabt såkaldt lighed mellem ejere og lejere ligger vel bag forslaget, men mange kan blive nødt til at gå fra hus og hjem med det til følge, at kommunernes husvildeproblemer øges, ligesom skatteevnen mindskes hos dem, det kommer til at gå ud over. Det forhold, at grundskyldpromillerne varierer stærkt fra kommune til kommune, forstærker uligheden mellem borgere, der har egen ejendom til bolig, når fradragsretten for skatterne går fløjten. Boligen gøres dyrere for de mange, der formasteligt nok bor i eget hus.

Det bliver ikke mindst den lille mand med de svagere skuldre, der kommer til at bære byrderne ved dette indgreb i en velerhvervet ret, en ret, der har været taget i betragtning ved afvejningen af, om hus kunne erhverves eller bevares. Alle med små grunde er blevet ramt ekstra gennem byggeretsværdiprincippet, der øger grundlaget for beskatningen, og nu følger altså dette efter.

Jeg vil også gerne spørge om, hvad der sker med pensionisten med det lille hus, hvor han kan tilbringe sin sommer og anden fri-